

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

15 יולי 2012

עת"מ 6095-07-12 חצב ואח' נ' עיריית תל אביב

בפני כב' השופטת צילה צפת

העותרים

1. תמיר חגי'ג'
2. עו"ד ברק כהן
3. יותם הכטלינגר
4. אורי אלון
5. אלון-לי גרין
6. אגודה לזכויות האזרח בישראל

נגד

עיריית תל אביב

המשיבה

נוכחים:

העותרים 1 ו-4 וב"כ העותרים עו"ד שרונה אליהו-חי ועו"ד אבנר פינצ'וק
ב"כ המשיבה עו"ד רחל אביד

פרוטוקול

עו"ד אליהו-חי: העתירה הוגשה בגלל החלטת המשיבה להתנות הקמה של אוהלי מחאה בעיר באישור מראש, ולפנות מיידית אוהלים שהוקמו ללא היתר. אין למשיבה סמכות בחוק לעשות זאת. כמו כן הפסיקה קבעה פעמים רבות שהסמכות לפנות אוהלים היא רק בדיעבד, לאחר שהאוהלים נבנו ולאחר שעבר זמן סביר.

יש המון פסיקות בנושא הזה, שאומרות שרק בדיעבד מותר לפנות אוהלים. השופטים דנו בסמכות של המשיבה בדיעבד. השופטים קבעו פעמים רבות שלאור מעמדו החוקתי של חופש הביטוי, אנחנו לא מדברים על פרק הזמן שנראה בעינינו. כמו לכל זכות אחרת שאפשר להבדיל אותה בנסיבות מסוימות, אנחנו לא טוענים לאנרכיה.

למשיבה אין שום סמכות בחוק להתנות הקמה של אוהלים באישור מראש. לפי החוק הסמכות היחידה בענין רישוי הפגנות ניתנה למשטרה, מכוח פקודת המשטרה. אין שום סמכות בחוק שמאפשרת למשיבה להתנות אוהלי מחאה או כל פעילות מחאה אחרת מראש.

עו"ד אביד: אנחנו חוזרים על טענותינו שהוגשו בכתב.

עו"ד אליהו-חי: אנחנו נבקש להגיש תגובה בכתב לטענות הצד שכנגד.

עו"ד אביד: אין לי מה להוסיף. אני חוזרת על האמור בכתב התגובה שלי. אם חבריי יחליטו שהם לא מושכים את העתירה, אנחנו נטען ואני אבקש להוסיף מספר מלים לפני מתן פסק דין. אם חבריי יחליטו שהם מושכים את העתירה, אז ניפרד לפגרה נעימה.

עו"ד אליהו חי: אנחנו לא מתכוונים למשוך את העתירה. אם חברתי רוצה לטעון לגופו של ענין, גם אנחנו נבקש את הזכות לטעון בפני ביהמ"ש.

באי כח הצדדים: אנחנו מוכנים לסכם בכתב. נבקש אורכה של 10 ימים לצורך הגשת הסיכומים.

עו"ד אליהו חי: לאחר שיקול נוסף, אנחנו נבקש לקבל פסק דין על סמך כתבי הטענות שהוגשו.

עו"ד אביד: הטענות שלנו נטענו בצורה מפורשת וברורה בתגובה. אעיר כי אין פה עתירה נגד החלטה אלא עתירה שעל פניה היא נגד מדיניות. מול הזכות לנהל מאבק, עומדת לציבור הזכות שלו.

אמר השופט ד"ר קובי ורדי בשנה שעברה בעתירה 18742-09-11 כי כל ההתנהלות אינה אמירה לא נגד מחאה ולא נגד הזכות להפגין ולא נגד חופש הדיבור, במפורש לא, אלא אך ורק נגד "הכלי" ואופן הביטוי בצורתו הנוכחית והנסיון לערב מין בשאינו מינו, מבחינת ההתנהלות, פשוט לא ענייני במקרה שלנו.

אני קראתי את כל העתירה וגם את כל פסקי הדין שצורפו, ולא הסתפקתי בפיסקה שצוטטה, קראתי גם אחרי הנקודה. לא מצאתי את מה שחבריי מנסים לטעון.

אני נוטה להאמין שגם חבריי קראו את אותם פסקי הדין עד הסוף. אם יש ציטוט שגוזר רק חלק מהדברים, זה לא מתוך רצון רע או נסיון להטעות.

באותם פסקי דין שקראתי יש התייחסות קונקרטית לצורת מחאה זו, ואין בה פטור מהחלה של משטר רישוי על המרחב הציבורי, ומהתפיסה שהזכויות יחסיות.

עו"ד אליהו חי: אבקש להשיב לדברי חברתי.

בהתייחס לטענה שהעתירה לא מראה כל עילה, בוודאי שאנחנו תוקפים החלטה של המשיבה למשטר כל ביטוי של מחאה בעיר. אני מצטטת מהנוהל שלה "הפגנה, עצרת... או תפיסת עולם", כל דבר כזה לגבש את אישור המשיבה. לא יתכן שנבקש אישור של המשיבה לכל ביטוי של מחאה בעיר, לפי נספח ג' לתגובתה שצורף לעתירה.

גם המשיבה עצמה התייחסה באופן סלקטיבי ביותר לפסקי הדין שהיא עצמה מצטטת בתגובתה. בפס"ד לענין טויטו נ' עיריית ת"א אך היא לא ציטטה את פס"ד טויטו נ' עיריית ירושלים מביהמ"ש העליון שקבע שיש לערוך איזון בין חופש הביטוי לבין האינטרס הציבורי, בעע"מ 3829/04: "הרגישות הראויה... הפכו את המאהל למעונם הפרטי".

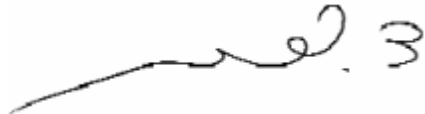
בפסקי הדין שהביאה המשיבה בתגובתה, שוב רואים כי כל האוהלים יצרו מפגעים קשים, כולל האוהלים ברוטשילד. כל האוהלים יצרו פגיעה מתמשכת וקשה. בתי המשפט התייחסו לפגיעה הזו וליחס הסלחני של המשיבה לפני הוראתה על הפינוי. לכן אי אפשר לטעון שפסקי הדין האלה נתנו לה סמכות מראש. לשם מה נדרשו השופטים לערוך שיקולים אם התשובה כל כך פשוטה?

אציין שהנוהל החדש של המשיבה זה לא מדובר בענין טכני פורמלי של הגשת בקשה בלבד, אלא מדובר בדרישות מכבידות על המפגינים שצריכים להגיש שיק בטחון, לחתום על כתב התחייבות, אישורי כיבוי אש ומשטרה. צריך לזה הרבה כוח וזמן כדי לקבל את הזכות להפגין.

החלטה

נדחה לעיון ולמתן פסק דין.

ניתנה והודעה היום כ"ה תמוז תשע"ב, 15/07/2012 במעמד הנוכחים.

צילה צפת, שופטת